

Iván Martín, piano Nascut a Las Palmas de Gran Canaria (1978), és reconegut per la crítica i el públic com un dels pianistes més brillants de la seva generació dintre i fora de les nostres fronteres.

Col·labora amb la pràctica totalitat de les orquestres espanyoles, com també amb la London Philharmonic, Berliner Konzerthausorchester, Orquestra de París, Filharmònica d'Estrasburg, Virtuoses de Praga, Filharmònica d'Hèlsinki, les simfòniques de Monterrey (EUA), Santiago de Xile i São Paulo, Orquestra Mundial de JJMM, etc., amb directors com G. Albrecht, J. Caballé, G. Herbig, P. Halffter, V. Jurowsky, J. J. Kantorow, A. Leaper, J. Mena, J. Pons, A. Posada, A. Ros Marbà, M. Sanderling, M. Schönwandt, Josep Vicent o Antoni Wit. Actua a les sales més prestigioses, com la Konzerthaus i Philharmonie de Berlín, Dortmund Konzerthaus, Concertgebouw d'Amsterdam, Salle Pleyel de París, Carnegie Hall de Nova York o Beijing National Center for Performing Arts, i en festivals com el New York International Keyboard Festival, Orford International Music Festival (Canadà), La Roque d'Anthéron (França), La Folle Journée, Festival Internacional Cervantino (Mèxic), Festival Internacional de Granada (Espanya), Festival de Peralada, etc.

Ha protagonitzat estrenes i ha interpretat obres d'Antón García Abril, Cristóbal Halffter, Pedro Halffter, Pilar Jurado, Daniel Roca, Ramón Paus o, recentment d'Enric Palomar i Michael Nyman. També sent predilecció per la música de cambra i ha debutat com a director en els concerts per a teclat de J. S. Bach –amb l'orquestra Proyecto Bach i en col·laboració amb JJMM d'Espanya– i en els concerts de Mozart –amb l'Orquestra de Cambra del Liceu de Barcelona. Recentment ha fundat el Galdós Ensemble, un grup orquestral versàtil per interpretar la música barroca, clàssica, moderna i contemporània.

Ha enregistrat nombrosos programes de ràdio i televisió a Espanya, França, Itàlia, Brasil i els EUA. Com a artista de Warner Music, després de l'aparició del seu primer disc dedicat a Antoni Soler, ha estat nominat als XV Premios Nacionales de la Música en la categoria de millor intèrpret de música clàssica. Actualment està immers en la preparació de tres projectes discogràfics que veuran la llum entre el 2014 i el 2015. Futurs compromisos inclouen presentacions als Estats Units, el Canadà, Alemanya, Àustria, Suïssa, Itàlia, el Regne Unit, Argentina i la Xina, en recital i col·laborant amb diverses orquestres i directors. Iván Martín va ser artista en residència de l'Orquestra Filarmónica de Gran Canaria la temporada 2012-13. I ho serà de l'Orquestra Sinfónica de Castilla y León la temporada 2014-15.

Amb la col·laboració de:

Iván Martín, piano

DIMECRES, 12 DE FEBRER DE 2014, 20.30 h

Sala de Concerts

Programa

I

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Sonata per a piano núm. 1, en Fa menor, op. 2 núm. 1

Allegro

Adagio

Menuetto: Allegretto

Prestissimo

15'

Ludwig van Beethoven

Sonata per a piano núm. 8, en Do menor, op. 13, "Patètica"

Grave – Allegro di molto e con brio

Adagio cantabile

Rondó: Allegro

16'

II

Frédéric Chopin (1810-1849)

Nocturn en Do diesi menor, op. pòstum

Nocturn en Re bemoll major, op. 27 núm. 2

Balada núm. 1, en Sol menor, op. 23

Andante spianato i Gran Polonesa brillant, op. 22

40'

El diàleg Beethoven-Chopin

Fer un programa amb obres de Beethoven i Chopin és encarar dues maneres de concebre la música per a piano. En primer lloc un Beethoven presumiblement autodidacta, ja que els seus mestres primers foren dos organistes i un oboista. Més tard rebé classes de composició de Haydn. Era també una època d'evolució dels instruments de teclat i la primera obra que escoltarem, la *Sonata núm. 1*, de l'opus 2, va ésser editada el 1796 per l'editorial vienesa Artaria amb la indicació "*per a clavecí o pianoforte*". Cal remarcar que Beethoven, com a pianista, omplia les sales tant si tocava les seves pròpies obres com si improvisava sobre algun tema suggerit. La *Sonata núm. 8*, presentada pel seu editor vienès tres anys més tard com a *Gran Sonata Patètica*, mostra un Beethoven en plenitud, allunyat ja de tota referència.

En un programa de mà de la desapareguda Pro-Música, també al Palau, el gener de 1977 vaig gosar escriure que "*escoltar en profunditat una sonata de Beethoven és una aventura espiritual [...], és entrar en el drama de l'existència de l'home a la terra. I després d'aquesta experiència alguna cosa important ha passat que fa que ja no siguem els mateixos*". El factor intèrpret, el que ens recrea la música escrita en una partitura, és també important. Berlioz ja deia, referint-se a les sonates de Beethoven: "*a pesar del nombre incalculable de persones a les quals es dona el nom de pianistes, jo no conec ni sis virtuosos capaços d'executar-les amb fidelitat*".

La forma musical nocturn que es dona a les dues primeres obres de Chopin que s'interpreten al recital d'avui –compostes quaranta anys després de les esmentades de Beethoven– venien a constituir un gènere romàntic d'una melodia, quasi belcantística, amb un acompanyament sovint arpegiat. Chopin en compon 22 i hi dona una grandesa en la qual cap tot un món musical que pot traslluir mirades interpretatives diferents. El nom *balada* ens remet a la dansa o a la cançó que acompanya la dansa. Chopin li donarà, com diu Tranchefort, un caràcter líric tot guardant-ne una concepció general narrativa. Quant a l'*Andante spianato i Gran Polonesa brillant*, Chopin havia compost una polonesa per a piano i orquestra que, en l'estrena a París, va haver d'interpretar només amb piano, com es farà avui, poc després d'haver finalitzat i afegit, com a entrada, un andante exquisit.

Jordi Maluquer, comentarista musical

Proper concert

Grigory Sokolov, piano

DIJOURS, 06.03.14, 20.30 h

F. Chopin: *Sonata núm. 3, en Si menor, op. 58*

F. Chopin: *10 Masurques*